Europski parlament
2024-2029

USVOJENI TEKSTOVI

P10_TA(2026)0262

Učinak turske invazije 1974. godine na ciparske žene i djevojčice te zločini koje su počinile turske snage i posljedice na rodnu ravnopravnost

Rezolucija Europskog parlamenta od 8. srpnja 2026. o učinku turske invazije 1974. godine na ciparske žene i djevojčice te zločinima koje su počinile turske snage i posljedicama na rodnu ravnopravnost (2026/2617(RSP))

Europski parlament,

– uzimajući u obzir članke 2. i 3. Ugovora o Europskoj uniji i članke 8., 10., 78. i 83. Ugovora u funkcioniranju Europske unije (UFEU),

– uzimajući u obzir Direktivu 2012/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o uspostavi minimalnih standarda za prava, potporu i zaštitu žrtava kaznenih djela te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/220/PUP[1] („Direktiva o pravima žrtava”), kojom je predviđen okvir za pravosuđe usmjereno na žrtve, među ostalim u slučajevima seksualnog nasilja,

– uzimajući u obzir Direktivu (EU) 2024/1385 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o suzbijanju nasilja nad ženama i nasilja u obitelji[2],

– uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 23. listopada 2020. o rodnoj ravnopravnosti u vanjskoj i sigurnosnoj politici EU-a[3],

– uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 16. rujna 2021. s preporukama Komisiji o utvrđivanju rodno uvjetovanog nasilja kao novog područja kriminaliteta u članku 83. stavku 1. UFEU-a[4],

– uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 5. svibnja 2022. o posljedicama

---

1 SL L 315, 14.11.2012., str. 57, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj.
2 SL L, 2024/1385, 24.5.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj.
3 SL C 404, 6.10.2021., str. 202.
4 SL C 117, 11.3.2022., str. 88.

koje rat u Ukrajini ostavlja na žene[5],

– uzimajući u obzir Povelju Europske unije o temeljnim pravima,

– uzimajući u obzir Rimski statut Međunarodnoga kaznenog suda od 17. srpnja 1998.,

– uzimajući u obzir Ženevske konvencije, posebno Četvrtu ženevsku konvenciju od 12. kolovoza 1949. o zaštiti civilnih osoba u vrijeme rata,

– uzimajući u obzir Deklaraciju UN-a o iskorjenjivanju nasilja nad ženama od 20. prosinca 1993.,

– uzimajući u obzir rezoluciju Vijeća sigurnosti UN-a 1325 (2000) od 31. listopada 2000. o ženama, miru i sigurnosti te popratne rezolucije, odnosno rezolucije 1820 (2008) od 19. lipnja 2008., 1888 (2009) od 30. rujna 2009., 1889 (2009) od 5. listopada 2009., 1960 (2010) od 16. prosinca 2010., 2106 (2013) od 24. lipnja 2013., 2122 (2013) od 18. listopada 2013., 2242 (2015) od 13. listopada 2015., 2467 (2019) od 23. travnja 2019. i 2493 (2019) od 29. listopada 2019.,

– uzimajući u obzir najnovije godišnje izvješće glavnog tajnika UN-a o seksualnom nasilju povezanom sa sukobima (S/2025/389) od 15. srpnja 2025. podneseno u skladu s rezolucijom Vijeća sigurnosti UN-a 2467 (2019), u kojem je Vijeće zatražilo od glavnog tajnika UN-a da svake godine izvješćuje o provedbi rezolucija Vijeća sigurnosti UN-a 1820 (2008), 1888 (2009), 1960 (2010) i 2106 (2013) te da preporuči strateške mjere,

– uzimajući u obzir temeljna načela međunarodnog prava, Povelju UN-a, sporazume na visokoj razini između čelnika dviju zajednica na Cipru iz 1977. i 1979., relevantne rezolucije Vijeća sigurnosti UN-a o Cipru, uključujući rezoluciju 186 (1964), kojom je potvrđen suverenitet Republike Cipra, rezolucije 541 (1983) i 550 (1984) o secesionističkom djelovanju na Cipru i rezoluciju 2815 (2026) o mirovnim snagama UN-a na Cipru (UNFICYP), i dogovoreni okvir federacije dviju zajednica i dviju zona s političkom jednakošću, kako je utvrđeno u relevantnim rezolucijama Vijeća sigurnosti UN-a, za sveobuhvatno rješenje ciparskog problema,

– uzimajući u obzir izvješće Europske komisije za ljudska prava od 10. srpnja 1976. u predmetu Cipar protiv Turske (zahtjevi br. 6780/74 i 6950/75),

– uzimajući u obzir Konvenciju UN-a o smanjenju apatridnosti od 30. kolovoza 1961.,

---

5 SL C 465, 6.12.2022., str. 155.

– uzimajući u obzir Globalni kompakt UN-a o izbjeglicama iz 2018.,

– uzimajući u obzir Opću preporuku Odbora UN-a za iskorjenjivanje diskriminacije nad ženama br. 38 o trgovanju ženama i djevojčicama u kontekstu globalnih migracija, objavljenu 20. studenoga 2020.,

– uzimajući u obzir izvješće Parlamentarne skupštine Vijeća Europe od 15. prosinca 1994. naslovljeno „Izvješće o stanju na Cipru (nedavna politička zbivanja)”,

– uzimajući u obzir Konvenciju Vijeća Europe od 11. svibnja 2011. o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji,

– uzimajući u obzir službeno putovanje Odbora za prava žena i rodnu ravnopravnost (odbor FEMM) u Nikoziju (Cipar) od 26. do 28. svibnja 2025. i izvješće o tom službenom putovanju,

– uzimajući u obzir članak 167. stavak 2. Poslovnika,

– uzimajući u obzir Prijedlog rezolucije Odbora za prava žena i rodnu ravnopravnost,

A. budući da su turske oružane snage 20. srpnja 1974. napale Republiku Cipar i, unatoč proglašenju prekida vatre uz posredovanje UN-a 22. srpnja 1974. u skladu s Rezolucijom Vijeća sigurnosti UN-a 353 (1974), 14. kolovoza 1974. pokrenule drugu ofenzivu velikih razmjera, očito prekršivši taj prekid vatre, te su tako učvrstile svoju nezakonitu okupaciju i proširile je na otprilike 36 % teritorija Republike Cipra uz prisilno raseljavanje velikog dijela civilnog stanovništva i rašireno kršenje prava i počinjenje zlodjela nad civilima, uključujući žene i djevojčice;

B. budući da je okupatorski režim, koji je posljedica turske invazije 1974. i koji je podređen Turskoj, nezakonit i nije međunarodno priznat; budući da su počinitelji rodno uvjetovanog nasilja uglavnom bili pripadnici turskih oružanih snaga, koji su, prema navodima, djelovali prema uputama svojih časnika i/ili pod njihovom zaštitom;

C. budući da se posljedice turske vojne invazije na Cipar 1974. za žene i djevojčice već dugo zanemaruju, pri čemu su iskustva nasilja i prisilnog raseljavanja koja su doživjele ciparske žene i danas među najmanje priznatim iskustvima i da su često isključena iz službenog povijesnog, pravnog i institucijskog priznanja;

D. budući da su patnje uzrokovane događajima iz 1974. i njihovim posljedicama, kao i patnje u kontekstu prethodnog nasilja među zajednicama, utjecale na žene i djevojčice iz svih zajednica na Cipru, uključujući zajednice ciparskih Grka, ciparskih Turaka, Maronita, Armenaca i Latina, te da njihova iskustva nasilja, raseljavanja, gubitka i traume zaslužuju jednako priznanje, dostojanstvo i potporu;

E. budući da je Republika Cipar i dalje jedina država članica EU-a čije je

državno područje djelomično pod nezakonitom vojnom okupacijom treće zemlje, s dugotrajnim posljedicama za sve Ciprane, posebno žene i djevojčice, te za EU;

F. budući da je ključno da se prizna sustavno i organizirano rodno uvjetovano nasilje velikih razmjera koje su izvršile turske vojne snage i rodno uvjetovano nasilje koje su izvršili pripadnici paravojnih ekstremističkih skupina na otoku;

G. budući da su turske oružane snage sustavnim postupanjem i ustaljenom praksom protupravno oduzimale živote pripadnika svih ciparskih zajednica, među ostalim neselektivnim ubijanjem civila, i da su osobe, uključujući žene svih dobnih skupina, podvrgavale mučenju te nečovječnom i ponižavajućem postupanju;

H. budući da seksualno nasilje povezano sa sukobima i nasilje počinjeno nakon sukoba nerazmjerno utječe na žene, pri čemu posljedice mogu imati višestruke oblike, kao što su seksualno nasilje, prisilno raseljavanje, prisilni i obvezni rad, oblici seksualnog iskorištavanja, ekonomsko nazadovanje te fizičke i psihološke traume; budući da tako nastale štetne posljedice često traju desetljećima nakon službenog kraja neprijateljstava, što ugrožava ekonomsku neovisnost, tjelesnu autonomiju i političko sudjelovanje žena;

I. budući da su mnoge žrtve bile prisiljene migrirati kako bi izbjegle stigmatizaciju i nosile se s posttraumatskim stresom te da je zabilježen neodređen broj slučajeva samoubojstva ili pokušaja samoubojstva; budući da je ta tema i dalje uglavnom tabu tema, unatoč tome što su neke žrtve u novije vrijeme javno svjedočile o tome, među ostalim i anonimno;

J. budući da se silovanje i seksualno nasilje nad civilnim stanovništvom i dalje široko i namjerno koriste kao ratno oružje u cilju postizanja političke ili vojne prednosti; budući da se seksualno nasilje povezano sa sukobima koristi i kao metoda mučenja i da se čak smatra „ratnim plijenom”; budući da seksualno nasilje povezano sa sukobima također može biti oružje i taktika uništenja; budući da se seksualno nasilje u skladu s međunarodnim pravom o ljudskim pravima smatra zločinom i u ratu i u miru;

K. budući da rašireno nekažnjavanje silovanja doprinosi kulturi silovanja;

L. budući da je tijekom službenog putovanja odbora FEMM na Cipar spomenuto da je u tijeku suradnja s grčkom pravoslavnom crkvom kao društvenim akterom koji doprinosi očuvanju kulturnog identiteta i dijaloga u kontekstu trenutačne situacije na Cipru, nakon događaja 1974. koji su doveli do okupacije otoka; budući da je u kontekstu misije istaknuto da ona pokazuje sposobnost osjetljivog i pragmatičnog odgovora u razdobljima akutnih društvenih previranja i da je predana promicanju rodne ravnopravnosti u tom pogledu;

M. budući da postoji hitna potreba za rješavanjem pitanja dugotrajne traume, iskustava i patnje ciparskih žena i za uspostavom savjetovanja usmjerenog na žrtve i posebno osmišljenih službi za potporu kako bi se poboljšalo njihovo osobno, socijalno i ekonomsko osnaživanje; napominje da se to mora učiniti uz poštovanje autonomije i povjerljivosti te, u širem smislu, uz potpuno poštovanje ljudskog dostojanstva, uključujući psihološko dostojanstvo;

N. budući da je stvaran broj ciparskih žrtava seksualnog nasilja i dalje nepoznat i da se procjene znatno razlikuju te da podaci odbora FEMM sa službenog putovanja govore o brojkama od 700 do 1500; budući da ta nesigurnost otežava postupke traženja odštete i naknade; budući da žrtve seksualnog nasilja na Cipru često ne prijavljuju postupke koje su pretrpjele zbog traume, stigmatizacije, straha, srama i nedostatka institucionalne potpore te sigurnog i pouzdanog mehanizma izvješćivanja; budući da su zbog toga pogoršane dugoročne psihološke, socijalne i gospodarske posljedice;

O. budući da su među žrtvama bile žene svih dobnih skupina, od maloljetnih djevojaka i tinejdžerica do mladih žena, majki srednje dobi i starijih žena, pa čak i dječaci, očevi i muškarci;

P. budući da su silovanje i drugi oblici seksualnog nasilja 1974. već bili zabranjeni međunarodnim humanitarnim pravom, uključujući članak 27. Četvrte ženevske konvencije, u skladu s kojim se ženama mora osigurati posebna zaštita od silovanja i svih oblika napada;

Q. budući da je službeno putovanje odbora FEMM na Cipar u svibnju 2025. istaknulo hitnu potrebu za priznavanjem učinka invazije i trenutačne okupacije na žene i djevojčice, među ostalim kao pitanje dostojanstva i pravde za žrtve;

R. budući da su rodna ravnopravnost, poštovanje ljudskog dostojanstva i zaštita temeljnih prava temeljne vrijednosti EU-a i da se moraju dosljedno poštovati, među ostalim u pogledu prošlih zločina koji su imali posljedice za građane EU-a;

1. najoštrije osuđuje vojnu invaziju Republike Turske i nastavak nezakonite okupacije Republike Cipra, koja traje već skoro 52 godine, kao ozbiljno kršenje međunarodnog prava i prepreku miru, stabilnosti i odnosima EU-a i Turske; oštro osuđuje teške i trajne posljedice koje invazija ima na ciparske žene i djevojčice, uključujući seksualno nasilje povezano sa sukobima i druge oblike seksualnog iskorištavanja, prisilno raseljavanje, razdvajanje obitelji i druga kršenja međunarodnog humanitarnog prava i ljudskih prava koja nerazmjerno pogađaju žene i djevojčice, kao i dugoročnu socijalnu, ekonomsku i psihološku štetu koju su pretrpjele;

2. ističe da Republika Turska u skladu s međunarodnim pravom snosi kontinuiranu odgovornost za kršenja počinjena tijekom i nakon invazije 1974., koja uključuju teška kršenja Ženevskih konvencija, te podsjeća da takva odgovornost podrazumijeva obvezu da se žrtvama

osigura potpuna odšteta, uključujući povrat imovine, rehabilitaciju, namirenje i jamstvo neponavljanja; poziva države članice da svim žrtvama rodno uvjetovanog nasilja, uključujući seksualno nasilje, osiguraju učinkovitu odštetu; podsjeća da bi takva odšteta trebala biti primjerena, odmah dodijeljena i sveobuhvatna kako bi se prepoznala pretrpljena šteta;

3. poziva da se pregovori o ponovnom ujedinjenju Cipra pod pokroviteljstvom glavnog tajnika UN-a što je prije moguće nastave, i naglašava da se trebaju nastaviti ondje gdje su stali 2017. u Crans-Montani; snažno potvrđuje svoje stajalište da je jedino rješenje ciparskog problema pravedno, sveobuhvatno, održivo i demokratsko rješenje, unutar već davno uspostavljenog i dogovorenog okvira UN-a i pravne stečevine Unije, na temelju federacije dviju zajednica i dviju zona s političkom jednakošću, kako je navedeno u relevantnim rezolucijama Vijeća sigurnosti UN-a;

4. u potpunosti prepoznaje dubok i višedimenzionalan učinak invazije i okupacije na ciparske žene i djevojčice, čija su hrabrost, snaga i patnja prečesto ostale nevidljive te se o njima nije dovoljno pričalo i nedovoljno ih se priznavalo na nacionalnoj, europskoj i međunarodnoj razini; ističe da su ciparske žene i djevojčice također ključni akteri otpora, solidarnosti i izgradnje mira te poziva na to da se njihovo vodstvo prizna i podrži u svim relevantnim politikama; navodi da svaki politički proces koji se odnosi na budućnost otoka mora u potpunosti uključivati žene, u skladu s Rezolucijom Vijeća sigurnosti UN-a 1325 (2000);

5. poziva Tursku da povuče svoje postrojbe s Cipra i da se suzdrži od bilo kakvog jednostranog djelovanja koje bi uzrokovalo trajnu okupaciju otoka i od radnji kojima se mijenja demografska ravnoteža;

6. uviđa posljedice prisilnog raseljavanja, uključujući interno raseljavanje, koje je rezultat invazije i aktualne okupacije, te njegov trajni učinak na Ciprane prve, druge i treće generacije, posebno na žene i djevojčice, koje su nerazmjerno pogođene; ističe da su mnogi proživjeli gubitak domova, mreža potpore u zajednici i kulturnog kontinuiteta, kao i međugeneracijsku traumu, fragmentaciju identiteta i trajne osjećaje dislokacije i nepripadnosti, što je dodatno pogoršano rodnom neravnopravnošću i posebnim društvenim očekivanjima stavljenima na žene; naglašava da se to treba riješiti ciljanim politikama psihosocijalne potpore za žrtve i preživjele;

7. uviđa da seksualno nasilje povezano sa sukobima ima dugoročne sekundarne društvene i gospodarske posljedice, uključujući siromaštvo, isključenost i stigmatizaciju, te poziva Vijeće da osigura da se ti učinci u potpunosti procijene i odraze u mjerama odštete donesenima na nacionalnoj razini;

8. prima na znanje da je većina žena i djevojčica koje su silovane tijekom i neposredno nakon invazije mogla pristupiti uslugama

povezanima sa spolnim i reproduktivnim zdravljem, posebno pobačaju, u ciparskim bolnicama i u britanskim bazama, iako je pobačaj tada bio kriminaliziran;

9. poziva države članice da osobama koje su preživjele silovanje osiguraju pristup cijelom nizu usluga povezanih sa spolnim i reproduktivnim zdravljem i pravima, posebno hitnoj kontracepciji, profilaksi nakon izlaganja, liječenju i sprečavanju spolno prenosivih infekcija, uključujući testiranje na HIV i HPV, sigurnim i zakonitim uslugama pobačaja i skrbi nakon poroda, u okviru kliničkog postupka u slučaju silovanja;

10. pohvaljuje 22 države članice EU-a koje su ratificirale Konvenciju Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama (Istanbulska konvencija), među kojima je i Cipar; poziva Komisiju da predloži zakonodavstvo kojim bi se uspostavila definicija silovanja na razini EU-a pri čemu bi se silovanje definiralo nepostojanjem dobrovoljnog, informiranog i opozivog pristanka, u skladu s člankom 36. Istanbulske konvencije; poziva države članice da pokrenu zakonodavne izmjene kako bi uskladile definiciju silovanja u svojim nacionalnim zakonodavstvima s člankom 36. Istanbulske konvencije;

11. poziva Komisiju da podrži Cipar u stalnim naporima za utvrđivanje punog opsega kaznenih djela povezanih sa sukobima, uključujući seksualno nasilje, i utvrđivanje broja žrtava, prikupljanje podataka i sigurno dokumentiranje svjedočanstava, čime bi se osiguralo odgovarajuće službeno priznavanje, pravna zaštita i odšteta za preživjele osobe i, prema potrebi, njihove potomke, kako bi se promicala povijesna osviještenost i pružile usluge potpore preživjelim osobama s pomoću poboljšanog nacionalnog akcijskog plana;

12. prima na znanje inicijativu na Cipru za izgradnju spomenika ženama žrtvama seksualnog nasilja u Nikoziji kao prostora kolektivnog sjećanja i priznavanja; smatra da će postavljanje spomenika na vidljivo i istaknuto mjesto doprinijeti prepoznavanju traume i patnje žrtava;

13. potiče države članice koje su doživjele raširena kršenja ljudskih prava, bilo tijekom oružanog sukoba ili pod autoritarnim režimima, da bez odgode riješe pitanje seksualnog i rodno uvjetovanog nasilja žrtava i preživjelih, da prekinu šutnju, da potaknu svjedočenja provođenjem službenih istraga i da uspostave memorijalne inicijative kojima se posebno priznaju i dokumentiraju kršenja počinjena nad ženama i djevojčicama, uključujući seksualno nasilje povezano sa sukobima, prisilno raseljavanje i rodno uvjetovani progon, kako bi se službeno priznala ta kaznena djela i otvorila mogućnost naknade; naglašava da bi takve inicijative trebale biti sastavni dio pravosudnih postupaka usmjerenih na ustajanje protiv povijesnog ušutkavanja, uklanjanje stigmatizacije i potvrđivanje autonomije, integriteta, djelovanja i dostojanstva žena;

14. poziva glavnog tajnika UN-a, koji dosljedno priprema godišnja izvješća o seksualnom nasilju u zonama sukoba, da istraži relevantne arhive UN-a i druge izvore kako bi se dokumentirala zlodjela počinjena na Cipru;

15. pozdravlja napore poduzete na nacionalnoj razini na Cipru kako bi se odalo priznanje preživjelima i riješile prethodne nepravde koje su pretrpjele sve zajednice; poziva države članice da uspostave mehanizme naknade za žrtve i osobe koje su preživjele seksualno nasilje u skladu s Direktivom o pravima žrtava; ističe da se u članku 16. Direktive o pravima žrtava navodi da bi naknadu trebao platiti počinitelj;

16. poziva Tursku da žrtvama i osobama koje su preživjele seksualno nasilje povezano sa sukobom i druga teška kršenja počinjena tijekom i nakon invazije 1974. pruži djelotvornu naknadu;

17. potiče podizanje razine osviještenosti na razini EU-a o seksualnom nasilju povezanom sa sukobima i njegovim dugoročnim posljedicama kako bi se prekinuli tabui, suzbila stigmatizacija i potaknulo preživjele da prijave što se dogodilo;

18. podržava organizaciju javnog saslušanja na visokoj razini uz sudjelovanje osoba koje su preživjele seksualno nasilje povezano sa sukobima diljem svijeta, a posebno na Cipru, organizacija za prava žena i graditelja mira, stručnjaka za međunarodno kazneno pravo i predstavnika civilnog društva, kako bi se službeno priznala njihova svjedočanstva i iskustva unutar institucionalnog okvira EU-a i pokazala ozbiljnost turske invazije 1974.;

19. naglašava potrebu za jačim pravnim okvirima na Cipru i pravosudnim mehanizmima usmjerenima na žrtve kako bi se na odgovarajući način riješilo pitanje seksualnog nasilja povezanog sa sukobima koje je usmjereno na nebrojene žene i zajamčili odgovarajući odgovori na pozive žrtava na pravdu;

20. oštro osuđuje upotrebu seksualnog nasilja kao ratnog oružja, što predstavlja teško kršenje Ženevskih konvencija, te poziva Komisiju da podigne razinu osviještenosti o tom pitanju promišljanjem o iskustvu ciparskog sukoba kako bi se spriječilo daljnje nasilje i poduzele mjere u slučaju izbijanja novih sukoba; nadalje poziva Komisiju da nastavi promicati preuzimanje odgovornosti i podupirati inicijative, uključujući namjenske financijske mehanizme, kojima se poštuju prava žrtava i njihovih obitelji, da promiče sjećanje, rodnu ravnopravnost u EU-u i da olakša društvenu reintegraciju žrtava;

21. poziva Komisiju da intenzivira svoju financijsku potporu Odboru za nestale osobe na Cipru kako bi mogao u potpunosti ispuniti svoju misiju ekshumacije, identifikacije i vraćanja posmrtnih ostataka nestalih osoba njihovoj rodbini, koja uključuje i Cipranke koje se, uz specifične posljedice rata, i dalje bore s dubokom psihološkom potresenosti; naglašava, međutim, da financijska pomoć sama po sebi

nije dovoljna s obzirom na kontinuirani nedostatak potpune suradnje, ograničen pristup vojnim područjima i arhivima te ometanje Turske i nezakonitog secesionističkog entiteta u sjevernom dijelu Cipra, što znatno ometa učinkovito funkcioniranje i pravodobno dovršenje humanitarnog mandata Odbora;

22. poziva Tursku da omogući potpun i neograničen pristup svim relevantnim službenim evidencijama povezanima s invazijom 1974. i njezinim posljedicama te da u potpunosti surađuje s međunarodnim tijelima i Republikom Ciprom u pogledu seksualnog nasilja povezanog sa sukobom, prisilnih nestanaka i drugih teških kršenja međunarodnog humanitarnog prava;

23. ponovno potvrđuje da EU ima ne samo političku nego i moralnu i pravnu obvezu poštovati dostojanstvo, prava i povijesno sjećanje svih građana EU-a, uključujući Cipranke i Ciprane koji su pretrpjeli nasilje povezano sa sukobima, te ističe potrebu za trajnim angažmanom i principijelnim djelovanjem u rješavanju takvih ozbiljnih kršenja kako bi se osigurala usklađenost s vanjskim obvezama EU-a u pogledu rodne ravnopravnosti i ljudskih prava;

24. poziva na pojačanu i kontinuiranu financijsku i tehničku potporu EU-a uslugama usmjerenima na žrtve na Cipru, uključujući specijalizirano savjetovanje u slučaju traume i rodno osjetljivo savjetovanje, dugoročnu psihosocijalnu pomoć i programe međugeneracijskog liječenja, koji su posebno prilagođeni preživjelim osobama i njihovim obiteljima, a pruža ih kvalificirano i specijalizirano osoblje kako bi se spriječila sekundarna viktimizacija;

25. podržava Cipar u potpunoj provedbi Rezolucije Vijeća sigurnosti UN-a 1325 (2000) o ženama, miru i sigurnosti, posebno donošenjem poboljšanog i sveobuhvatnijeg nacionalnog akcijskog plana, te poziva na uključivanje većeg broja žena u procese izgradnje mira;

26. poziva na potpunu usklađenost s Konvencijom Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji, posebno u pogledu potpore žrtvama seksualnog nasilja i dužne pažnje u sprečavanju, istrazi, kažnjavanju i pružanju odštete za takve činove nasilja;

27. pohvaljuje rad organizacija civilnog društva i skupina dviju zajednica u području rodne ravnopravnosti na Cipru, uključujući lokalne inicijative civilnog društva, posebno one koje vode žene, te pozdravlja njihovu ulogu u poticanju povjerenja, pomirenja i dijaloga; potiče razmjenu dobrih praksi između Cipra i drugih zemalja s iskustvom u kršenju prava žena; potiče Komisiju da poboljša suradnju s ciparskim civilnim društvom, udrugama žrtava i relevantnim međunarodnim tijelima uključenima u traženje istine i pomirenje, među ostalim osiguravanjem odgovarajućih financijskih sredstava EU-a;

28. ponovno potvrđuje obvezujuću prirodu rezolucija Vijeća sigurnosti

UN-a koje se odnose na Cipar;

29. nalaže svojoj predsjednici da ovu Rezoluciju proslijedi Vijeću, Komisiji, Europskoj službi za vanjsko djelovanje i glavnom tajniku Ujedinjenih naroda te je zatražio da se prevede na turski i proslijedi predsjedniku, vladi i parlamentu Republike Turske.